

Las Vegas

Enmig d'un món que cada dia canvia impulsat per la rapidesa de les noves implantacions tecnològiques, moltes sales d'exhibició cinematogràfica perviuen amb un aire gairebé antropològic. A Figueres s'acaba de ressuscitar l'antic cinema Las Vegas, que s'havia tancat al 2000. Al centre i amb un aforament de 800 persones, hi ha quatre sales. La principal, a la planta baixa i tres de dimensions més reduïdes, al primer pis. A la ciutat, que tradicionalment ha tingut una intensa vida de carrer, hi havia hagut moltes sales de cinema. Ara, gràcies a la iniciativa del director Ventura Pons i la col·laboració d'institucions i col·leccionistes com Lluís Benejam, la nova sala inicia un períple interessant. La defensa del cinema en temps de plataformes digitals, canals pirates i, també, la competència de les sèries de televisió: cosmos llaminer que en essència convida la gent a ser un consumidor passiu en el sentit que no cal sortir de casa per veure qualsevol pel·lícula. La producció cinematogràfica és indeturable, no fa gaire que es filmaven pel·lícules només per al mercat del format en vídeo, i les videoteques, com els CDs en la música, han desaparegut. Els efectes especials avui en dia no són qüestions puntuals o del gènere de ciència ficció, sinó que la tecnologia implica que formin part de qualsevol pel·lícula. Les sales de Las Vegas, com el Truffaut de Girona o el cinema Montgrí de Torroella de Montgrí, representen la continuïtat de la cultura lligada amb els hàbits de convivència als carrers. La cultura com un fet dinàmic i compartit. La restauració de Las Vegas sorprèn perquè no és habitual que s'aposti per una utopia. Gràcies a qui s'estima el cinema, la vida real adquireix més sentit.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/06/03/las-vegas/917172.html?utm_source=rss